

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

23. november 1989*

[...]

Kohtuasjas C-150/88,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Landgericht Kölni esitatud eelotsusetaotlus, millega soovitakse nimetatud kohtus pooleliolevas menetluses järgmiste poolte vahel:

Kommanditgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfuemerie-Fabrik Glockengasse No 4711, Köln,

ja

Provide SRL, Brembate Sopra

eelotsust nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi 76/768/EMÜ liikmesriikides kosmeetikatoodete kohta vastuvõetud õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1976, L 262, lk 169) tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS (kuues koda)

koosseisus: koja esimees C. N. Kakouris, kohtunikud F. A. Schockweiler, T. Koopmans, G. F. Mancini ja T. F. O' Higgins,

kohtujurist: M. Darmon,

kohtusekretär: J.-G. Giraud,

olles läbi vaadanud märkused, mille esitasid:

– põhikohtuasja hageja nimel Rechtsanwalt E. Ph. Krings,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- põhikohtuasja kostja nimel Rechtsanwalt C. Eidam, suulises menetluses
 - Hispaania Kuningriigi valitsus, esindaja: Rosario Silva de Lapuerta, suulises menetluses
 - Itaalia Vabariigi valitsus, esindaja: avvocato dello Stato I. M. Braguglia,
 - Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: õigustalituse ametnik Joern Sack,
- arvestades kohtuistungil ettekannet ja 27. juuni 1989. aasta suulist menetlust,
- kuulanud 13. mai 1989. aasta istungil ära kohtujuristi ettepaneku,
- on teinud järgmise

otsuse

Põhjendused

1. 4. mai 1988. aasta otsusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. mail 1988, esitas Landgericht Köln EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel kaks eelotsuseküsimust, mis käsitlesid nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi 76/768/EMÜ liikmesriikides kosmeetikatoodete kohta vastuvõetud õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1976, L 262, lk 169) tõlgendamist, et teha kindlaks, kas kõnealuse direktiivi rakendamiseks vastu võetud Itaalia eeskirjad on kooskõlas ühenduse õigusega.
2. Kõnealused küsimused tõusetusid Saksa äriühingu Kommanditgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfuemerie-Fabrik Glockengasse No 4711 (edaspidi nimetatud „äsiühing 4711”) ja Itaalia äriühingu Provide SRL vahelises kosmeetikatoodete müügilepingu täitmist puudutavas kohtumenetluses.
3. Vastavalt direktiivi artikli 6 lõike 1 punktile a võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, millega tagatakse, et kosmeetikatooteid turustatakse ainult siis, kui nende pakenditel, mahutitel ja märgistusel on muuhulgas kosmeetikatoote tootja või toote turustamise eest vastutava, ühenduses registrisse kantud isiku nimi või ärinimi, aadress või registrijärgne asukoht. Artikli 6 lõikes 2 on sätestatud, et liikmesriigid võtavad kõik meetmed, millega tagatakse, et kosmeetikatoodete märgistamisel, esitusel ja reklaamimisel ei kasutata kirjeldusi, nimetusi, kaubamärke, kujutisi või muid

kujundlikke või teistsuguseid märke, mis jätavad mulje, et kõnealustel toodetel on omadusi, mida neil tegelikult ei ole.

4. Itaalia 11. oktoobri 1986. aasta seaduse nr 713 artikli 8 lõike 1 punktis a, millega vastavalt ministri ringkirjas nimetatud tõlgendusele rakendatakse eelnimetatud direktiivi artikli 6 lõike 1 punkt a, on sätestatud, et tootele peab olema märgitud Itaalia kosmeetikatoodete tootja või Itaalias kõnealuste toodete turustamise eest vastutava isiku nimi. Toodete puhul, millele on juba märgitud teises liikmesriigis registrisse kantud tootja või turustamise eest vastutava isiku andmed, piisab, kui toote Itaalias turustamise eest vastutav Itaalia ettevõtja märgib oma andmed toote välispakendile pärast toote importi ja enne tarbijatele müüki. Eelnimetatud seaduse artikli 8 lõike 1 punktis d, millega rakendatakse direktiivi artikli 6 lõiget 2, on sätestatud, et toote reklaamides või nimetustes tuleb esitada pakendile märgitud ainete omadused ja kogused.
5. Provide tellis äriühingult 4711 kosmeetikatoodet Vitamol, mille pakendile ja teabelehele on märgitud selles sisalduvate vitamiinide nimed, konkreetselt D-pantenool. Äriühing 4711 tagas muuhulgas, et kõnealune toode vastab kehtivatele seadustele ja muudele õigusaktidele ja et seda võib Itaalias turustada.
6. Seejärel keeldus Provide tellimuse vastuvõtmisest põhjendusel, et see ei vasta lepingu tingimustele. Toodet ei saavat Itaalias turustada, sest vastupidiselt eelnimetatud Itaalia õigusnormidele puudusid tootel Itaalia importija nimi ja tootes sisalduvate vitamiinide kogused, kuigi kõnealuste vitamiinide nimi oli sõnaselgelt märgitud pakendil.
7. Äriühing 4711 esitas hagi lepingu kohaselt pädevale kohtule Landgericht Köln, nõudes lepingu täitmist ja väites sisuliselt, et kõnealune toode vastab täielikult direktiivi nõuetele ning on seega turustatav kõikides liikmesriikides.
8. Landgericht Köln leiab, et Itaalia õigusnormid on vastuolus direktiivi eelnimetatud sätetega. Siseriiklik kohus leiab, et kuigi ainete omaduste ja koguste märkimise kohustus on vahend, mille abil saavutada direktiivi artikli 6 lõikes 2 sätestatud eesmärke, st vältida tarbijate mistahes viisil eksitamist, on kõnealuse kohustuse sätestamisega mindud liiga kaugele ning selle tõhusus on kaheldav.
9. Seetõttu otsustas Landgericht menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 kohaselt järgmised eelotsuseküsimused:

„1. Kas Itaalia 11. oktoobri 1986. aasta seaduse nr 713 artikli 8 lõike 1 punkt d on kooskõlas nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi artikli 6 lõikega 2 ja EMÜ asutamislepingu artikliga 30 osas, mis nõuab pakendile märgitud ainete omaduste ja koguste esitamist toote reklaamis või nimetuses?

2. Kas Itaalia 11. oktoobri 1986. aasta seaduse nr 713 artikli 8 lõike 1 punkt a, nagu seda on tõlgendatud Itaalia tervishoiuministri 2. veebruari 1987. aasta ringkirjas nr 3,

on kooskõlas nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi artikli 6 lõike 1 punktiga a ja EMÜ asutamislepingu artikliga 30 osas, mis nõuab, et isegi ühenduses registrisse kantud tootja toodete Itaaliasse importimisel tuleb pakendile, mahutitele või märgistusele märkida turustamise eest vastutava Itaalia importija nimi?”

10. Täpsemad andmed kohtuasja faktiliste asjaolude, menetluse käigu ning poolte väidete ja argumentide kohta on esitatud kohtuistungis ettekandes ning edaspidi mainitakse või käsitletakse neid niivõrd, kui see on vajalik Euroopa Kohtu põhjenduste seisukohast.

Euroopa Kohtu pädevus

11. Itaalia valitsus märgib, et eelotsuseküsimused tõstatati isikutevahelises vaidluses, mille tõepärasus on kaheldav, ja mille eesmärgiks on võimaldada ühe liikmesriigi kohtul otsustada, kas teise liikmesriigi eeskirjad on kooskõlas ühenduse õigusega. Viidates Euroopa Kohtu 16. detsembri 1981. aasta otsusele kohtuasjas 244/80: *Foglia v Novello* (EKL 1981, lk 3045) väljendab Itaalia valitsus kahtlust eelotsusetaotluse sobivuses. Ta kinnitab, et Euroopa Kohtul ei ole vastavalt asutamislepingu artiklile 177 pädevust otsustada, kas siseriiklik õigusakt on kooskõlas ühenduse õigusega.
12. Nende vastuväidetega ei saa nõududa. Esiteks ei jäta Euroopa Kohtule esitatud dokumendid mingit kahtlust, et põhikohtuasja vaidlus on tõepärane ja seega ka eelotsusetaotlus sobiv. Teiseks on Euroopa Kohus järjekindlalt leidnud (vt eriti 9. oktoobri 1984. aasta otsus liidetud kohtuasjades 91 ja 127/83: *Heineken Brouwerijen BV v. Inspecteurs der Vennootschapsbelasting, Amsterdam and Utrecht* (EKL 1984, lk 3435)), et juhul kui on esitatud eelotsuseküsimused, mille eesmärgiks on võimaldada siseriiklikul kohtul kindlaks teha, kas siseriiklikud sätted on kooskõlas ühenduse õigusega, võib Euroopa Kohus esitada selliseid ühenduse õiguse tõlgendamise asjaolusid, mis aitavad siseriiklikul kohtul lahendada tema ees seisva õigusliku probleemi. Samamoodi on see juhul, kui tuleb kindlaks teha, kas muu liikmesriigi kui liikmesriigi, kus asub otsuse tegemist taotlenud kohus, normid on ühenduse õigusega kooskõlas.

Esimene küsimus

13. Esimese küsimusega soovitakse sisuliselt teada, kas eespool viidatud direktiivi artikli 6 lõige 2 keelab siseriiklikes eeskirjades nõuda, et kosmeetikatoodete reklaamides või nimetusdes osutataks pakendil märgitud ainete omadustele ja kogustele.
14. Tuleb rõhutada, et direktiivi preambuli üht põhjendust tsiteerides on direktiiv vajalik, kuna „ühenduse tasandil on tarvis kindlaks määrata õigusaktid, mida tuleb kosmeetikatoodete koostise, märgistamise ja pakendamise puhul järgida”. Seega on direktiivi eesmärk kõrvaldada siseriiklike õigusnormide vahelised erinevused, mis kohustavad ühenduse tootjaid tootma erinevaid tooteid vastavalt sellele, millisesse liikmesriiki need suunatakse ja mis seega takistavad kõnealuste toodetega kauplemist.

15. Direktiivi artikli 6 lõikes 1 on loetletud teave, mis peab olema kosmeetikatoodete pakenditel, mahutitel ja märgistusel; kõnealune loetelu ei hõlma toodete esitlusmaterjalile märgitud ainete omadusi ja koguseid käsitlevat teavet.
16. Lisaks on direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud, et liikmesriigid ei või direktiivis ja selle lisades ettenähtud nõuetega seotud põhjustel keelduda direktiivi ja selle lisade nõuetele vastavate kosmeetikatoodete turustamisest, seda keelata või piirata; ainsa erandina võivad nad artikli 7 lõike 2 kohaselt nõuda, et teatud artikli 6 lõikes 1 ettenähtud andmed esitataks nende riigikeeles või ametlikus keeles.
17. Siit järeldub, et andmete loetelu on ammendav ja et liikmesriik ei tohi nõuda direktiivis sõnaselgelt nimetamata ja toodete esitlusmaterjalile märgitud ainete omadusi ja koguseid käsitleva teabe märkimist.
18. Kõnealune nõue takistada ühendusesisest kaubandust, kuna sellega kaasneb kohustus muuta pakendit, milles toodet teatud liikmesriikides seaduslikult turustatakse. Ühes liikmesriigis registreeritud turustajal võib isegi tekkida raskusi kosmeetikatoodete eksportimisel teise liikmesriiki, kui selles riigis nõutakse kõnealust märgistust, ent tootja turustajale nõutavat teavet ei anna .
19. Tuleb lisada, et kuigi direktiivi artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriigid võtavad kõik meetmed, millega tagatakse, et kosmeetikatoodete märgistamisel, esitusel ja reklaamimisel ei kasutata kirjeldusi, nimetusi, kaubamärke, kujutisi või muid kujundlikke või teistsuguseid märke, mis jätavad mulje, et kõnealustel toodetel on omadusi, mida neil tegelikult ei ole, ei anna see liikmesriikidele õigust nõuda, et toote märgistusel või pakendil tuleb esitada teavet, mida direktiivis sätestatud ei ole.
20. Lisaks saab direktiivi artikli 6 lõike 2 peamist eesmärki – kaitsta tarbijaid – saavutada vahenditega, mis piiravad ühendusesisest kaubandust vähem. Sel eesmärgil vastu võetud siseriiklike sätete võrdlusel ilmneb, et teatud liikmesriikides on sätestatud üldine keeld kasutada märgistust, mis võib tarbijaid eksitada. Miski ei viita sellele, et kõnealune üldine keeld ei ole piisav soovitud tulemuse saavutamiseks.
21. Seetõttu tuleb esimesele küsimusele vastata, et nõukogu direktiivi 76/768/EMÜ artikli 6 lõige 2 keelab siseriiklikes eeskirjades nõuda direktiiviga hõlmatud kosmeetikatoodete reklaamides või nimetustes pakendil märgitud ainete omadustele ja kogusele näitamist.

Teine küsimus

22. Selle küsimusega soovitakse sisuliselt teada, kas direktiivi artikli 6 lõike 1 punkt a keelab liikmesriikidel nõuda, et ühenduses registreeritud turustajate poolt toodetud kosmeetikatoodete pakenditele, mahutitele või märgistusele tuleb märkida kõnealuses liikmesriigis registreeritud ja turustamise eest vastutava ettevõtja nimi.

23. Artikli 6 lõike 1 punkti a sõnastusest on selge, et tootja või toote turustamise eest vastutava isiku märkimist nõitakse üksnes siis, kui üks nenedest on ühenduses registrisse kantud.
24. Järelikult keelab kõnealune punkt liikmesriikidel nõuda, et ühenduses registrisse kantud tootja poolt toodetud imporditud kosmeetikatoodete pakenditele, mahutitele või märgistusele tuleb märkida kõnealuses liikmesriigis registrisse kantud ja turustamise eest vastutava turustaja nimi.
25. See, et liikmesriik piirdub vaid nõudega , et pärast importimist ja enne tarbijatele müüki oleks turustaja andmed võimalik lisada toote välispakendile ilma pakendit avamata, ei ole oluline
26. Kõnealune nõue teeb toodete turustamise igal juhul kallimaks ja kujutab endast seega kaubanduse takistust, mille kõrvaldamine on direktiivi eesmärk.
27. Seetõttu tuleb teisele küsimusele vastata, et nõukogu direktiivi 76/768/EMÜ artikli 6 lõike 1 punkt a keelab liikmesriikidel nõuda, et ühenduses registrisse kantud tootja poolt toodetud kosmeetikatoodete pakenditele, mahutitele või märgistusele tuleb märkida kõnealuses liikmesriigis registrisse kantud ja turustamise eest vastutava ettevõtja nimi.
28. Kuna kosmeetikatoodete pakendeid ja märgistust käsitlevate siseriiklike eeskirjade ühtlustamine on ammendavalt sätestatud direktiivis, ei ole vaja teha siseriikliku kohtu poolt taotletud eelotsust asutamislepingu artikli 30 tõlgendamise kohta.

Kohtukulud

29. Euroopa Kohtule märkusi esitanud Hispaania Kuningriigi, Itaalia Vabariigi ja Euroopa Ühenduste Komisjoni kulusid ei hüvitata. Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus siseriiklikus kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

vastuseks Landgericht Kölni 4. mai 1988. aasta otsusega esitatud küsimustele otsustab:

- 1) Nõukogu direktiivi 76/768/EMÜ artikli 6 lõige 2 keelab siseriiklikes eeskirjades nõuda direktiiviga hõlmatud kosmeetikatoodete reklaamides või nimetustes pakendil märgitud ainete omadustele ja kogusele näitamist.
- 2) Sama direktiivi artikli 6 lõike 1 punkt a keelab liikmesriikidel nõuda, et ühenduses registrisse kantud tootja poolt toodetud kosmeetikatoodete pakenditele, mahutitele või märgistusele tuleb märkida kõnealuses liikmesriigis registrisse kantud ja turustamise eest vastutava ettevõtja nimi.

Kakouris

Schockweiler

Koopmans

Mancini

O'Higgins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. novembril 1989 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Kuuenda koja esimees

J.-G. Giraud

C.N. Kakouris